Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26464
Copyright: Admont, Benediktinerstift

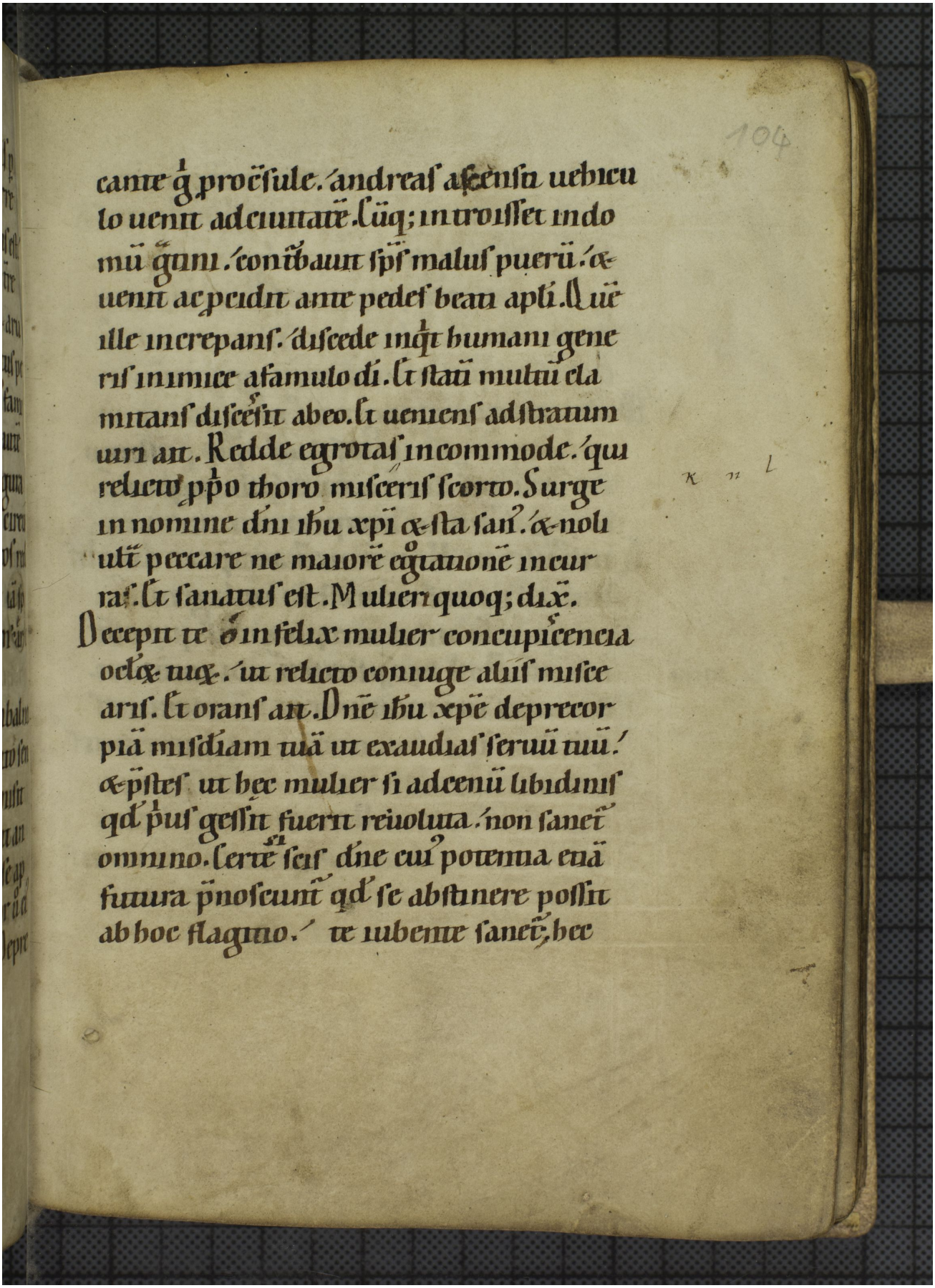

104

cantre q proēsule. andreas ascensu uehicu
lo uenit adciuitatē. Cūq; introisset indo
mū ḡtni. conūbauit spī malus puerū. ac
uenit ac pcidit ante pedes beati apli. Quē
ille increpans. discede inq̃t humani gene
ris inimice a famulo di. Et statim multū cla
mitans discessit abeo. Et ueniens ad stratum
uiri ait. Redde egrotas incommode. qui
reliquo ppo thoro miscēris scorto. Surge
in nomine dni ihu xpi ac sta sani. ac noli
ultra peccare ne maiorē ēgitudinē incur
ras. Et sanatus est. Mulier quoq; dixit.
Decepit te o infelix mulier concupiscencia
oculorū tuorū. ut relicto coniuge alius misce
aris. Et orans ait. Dne ihu xpe deprecor
piā misdiam tuā ut exaudias seruū tuū.
ac pstes ut hec mulier si adcenū libidinis
qd pius gessit fuerit reuoluta. non sanet
omnino. Certe scis dne cui potentia etiā
futura pnoscunt qd se abstinere possit
ab hoc flagitio. te iubente sanet hec